

ITEM No. 3028/56

SN
March 20
XII-3276

HUNGARY

INDUSTRY
Mines

/1700/
/1706/a/2/

MATRA COAL MINES

SOURCE LONDON: "Népujság"

DATE OF OBSERVATION: February 18 1956.

ENGLISH SUMMARY: This report contains two articles published in the February 18 1956 issue of "Népujság." The articles describe conditions in the mines and the output of the Matra Region Coalmining Trust.

EVALUATION COMMENT: Press review.

X X X

"Népujság" 1956 február. 18.

"TERVSZERÜ MUNKÁT, EGYENLETES TERMELEST VÁRUNK A
PETŐFI ALTÁROTÓL.

A rádióban a sajtóban, ipari üzeinkben, s általában a közéletben mind gyakrabban halljuk és olvassuk ezt a kifejezést: egyenletes termelés. Lényege abban áll, hogy az illető üzem, bánya, vagy vállalat havonként, dekadonként, sőt naponként mindig egyenletesen, hullámzások és zökkenők nélkül emeli terve teljesítését. Népgazdaságunk munkájának összhangja egészséges vérkeringése és ipari termelésünk tervszerű jellege is megköveteli, hogy üzeink a tervelőírásnak megfelelően egyenletesen dolgozzanak.

Különös jelentősége van most ennek a szénbányászatban, ahol ipari termelésünk egyik fontos alapanyagát termelik. A Mátravidéki Szénbányászati Tröszt napi teljesítményeit vizsgálva, az elmúlt hónap egyenletes termelésről tanuskodik egészen az utolsó napokig. A január 28.-ki eredmények szerint 100.3 %

/more/

volt a Tröszt átlaga, de az utána következő két nap lemaradása miatt mégis 1.600 tonna adóssággal zárta a januári hónapot. Kevésbé biztatóak a februári eredmények, amikor is jóformán 90%-ot sem éri el a Tröszt átlaga.

A termelés egyenetlenségének illusztrálására pillantsunk bele a Tröszt legnagyobb üzemének, a Petőfi Altáró-nak napi tervmutatóiba.

Február 4.-én	80.7 százalék
Február 6.-án	101.4 százalék
Február 7.-én	78.5 százalék
Február 9.-én	68.9 százalék

Próbáljunk néhány gondolatot felsorakoztatni arról, hogy milyen hatással, s a gazdasági károkkal jár az egyenletes termelés következményeinek megsértése.

Hátrányait először is az Erőmű érzi meg, mivel szénhiány miatt nem tud elég áramot termelni. Ez viszont több üzem energiaellátásában okoz zavarokat. Ilyenkor az Erőmű a Borsodi, vagy Nógrádi bányák szemével pótolja a kiesést, ez a váratlan szénigénylés az említett bányáüzemek szénének tervszerű elosztását zavarja meg.

Az egyenlőtlen, kapkodó termelés mindig hővégi hajrához vezet. A lemaradás idején nincs biztosítva a gépek egyenletes kihasználása. A hajrá idején viszont a sok túlterheltség miatt gyakori a szalagszakadás, motorégés stb. A káros hővégi hajrá szervezetlensége, kapkodó munkát idéz elő a vezetésben, túlzottan igénybeveszi a bányászok erejét, feléli a tartalékokat s a gyorsított munkatempo számos balesetnek lehet előidézője. Ilyen esetekben megfelelnek a technológiai utasítások betartásáról, hanyagul végzik el az ácsolásokat, mellőzik a robbanóanyag gazdaságos felhasználását. A mennyiségi termelés, az adósság törlesztés jelszava alatt kevés gondot fordítanak a minőségre s mindez károsan bosszulja meg magát.

Az egyenletes termelés, a tervteljesítés folytán nő a dolgozók munkakedve, kereseti lehetősége, biztonsági érzete, hiszen nincs gondjuk arra, hogy törleszteni való adósság van a hátuk mögött.

Mi okozta a Tröszt legnagyobb üzemében ezt a nagyfoku

/more/

és szegyenletes lemaradást?

Az év kezdete óta számtalan objektív nehézség játszott közre. Tény az, hogy a széntelep javát, melyek szárazak, s könnyen biztosíthatóak voltak, már lefejtették, s most vises s geologiailag is nehezebb fejtési viszonyok között vívják harcukat a szénért az Altáró bányászai. Vizbetörés gátolja a 37-es munkáját, a 36 os front északi szárnya pedig a nagy nyomás következtében, bányásznyelven szólva, teljesen összement. Ez a két súlyos zavar teljesen felemésztette az összes tartalék frontot. S a baj nem járt egyedül. Február 2.-án váratlan vizbetörés öntötte el a 36-os front déli szárnyát. Percenként száz liternyi beömlő víz áztatta a talajt és a nyomás következtében az ácsolatok süllyedni kezdtek. Több mint egy hétig tartó szívós munkával sikerült csak ismét termelő képessé tenni a frontot. Baj van a 45-ös fronton is, ahol a vetők sorozatai hátráltatják a háladási sebességét.

Kétségtelenül fennállnak a nehézségek s az is igaz, hogy a dolgozók minden elismerésre méltóan hősiiesen küzdenek a pusztító vizbetörés ellen s a beömlött frontszárnyak helyreállításáért. De vajon kérdezhetnénk, kezdetben megtették-e mindent? Idézzünk erre vonatkozólag néhány sort BARNA István Petőfi bányai levelezőnk írásából. "A vizbetörés ellen nincs mentségünk, erről nem tehet senki sem. De annál többet tehetett volna a 36-os front északi szárnyának s a 45-ös frontmesterétől kezdve egészen a fabeadóig minden dolgozó a bajok megelőzéséért, a front megmentéséért. A két front összemenelete a frontmesterek vezetésének s a dolgozók bányaművelési hibáinak, nemtörődmségének tudható be. Még a legjobb frontunk is úgy járhat, ha a biztosításokat az utolsó pillanatra hagyjuk. Több dolgozó ugyanis tudomást szerzett a nagy tetőnyomásról mégis elmulasztotta az idejében való biztosítást. Így SZÖLLŐSI István is, akinek figyelmét LANGA Sándor frontmester felhívta a sürgős biztosításra, de ő e helyett inkább kiment a favágatra, s leült, mondván: hogy itt már ugysem lehet segíteni."

Sokkal nagyobb felelősségérzettel, tervszerűbb és előrelátóbb műszaki vezetéssel kell tehát az ilyen hobákat megelőzni. Ezután nagyobb gondot kell fordítani a tartalék frontok elkészítésére, hisz hasonló meglepetésekre ezután is lehet számítani. Az adósság törlesztés, a 7.000 tonnás terven felüli éves vállalás elég pótolni való feladatot ró az Altáró bányászaira s műszaki gárdájára. Nagy segítséget adhat ehhez az újonnan megalakult és megerősödött pártbizottság

/more/

melynek tagjai a termelés és a műszaki vezetés élharcosai...

A Petőfi altáró terve reális s a lemaradás ellenére is teljesíthető. Ismét levelezőnk soraival élve: "minden lehetőség megvan arra, hogy ne adóssággal, hanem a felajánlás-hoz hiven tervteljesítéssel köszöntsük felszabadulásunk napját április 4.-ét." Ez lesz a bányászbecsület igazi fokmérője.

Aláírás: CSÁSZÁR István.

A GYÖNGYÖSI XII. AKNA VEZETŐSÉGVÁLASZTÓ TAGGYÜLÉSÉNEK TAPASZTALATAI.

Részletek a cikkből:

"Öröm volt hallgatni, mikor a beszámolóban arról volt szó, hogy 1955-ben az egytonnára eső termelési költség nyolc forinttal csökkent az akna területén. Büszkén mondták el a kommunisták, hogy ebben a bányafa felhasználásában elért 7%-os megtakarítás jelentett sokat és ezzel jelentős mennyiségű importanyagot is megtakarítottak. Elmondták a felszólalók azt is, hogy nagyobb bányafamegtakarítást is elérhettek volna, ha ezt minden dolgozó szívének tartja. Sok olyan dolgozó van még, aki az omlasztásnál úgy vélekedik, hogy azzal nem lesz nekik több, ha a fát ki is szedik. Elmondták azt is, hogy naponta négy öt köbméter az a mennyiség, amit hátizsákban elhordanak a dolgozók, s ezt a még használható bányafából vágják össze. A felszólalók tehát jogosan bírálták a vezetőséget az ellenőrzés lazasága, a felvilágosító munka hiánya miatt. De nem minden területen büszkélkedhetnek az anyagtakarékossággal. A lőszer fogyasztás például még mindig 37%-kal magasabb a megengedettnél.

Vitatott része volt a beszámolónak a törzsgárda kialakítása. Ez a XI-es akna legfontosabb problémái közé tartozik. A két év alatt 1870 dolgozó lépett ki az üzemből, tehát évenként kicserélődött az összes dolgozó. Olyan hiba ez, melyben az üzem többi problémái is gyökereznek. Hisz az ilyen nagymérvű fluktuáció nem segíti elő a párthatározatok végrehajtását, sőt fékezi és akadályozza a tervteljesítés mellett a termelékenység emelését, az önköltség csökkentését.

Városunk valamennyi nagyüzeme az első ötéves tervben jött létre. Így ezek munkásai nemrég még a mezőgazdaságban dolgoztak. Magukkal hozták a kisárutermelők gondolkodását és fegyelmét. Éppen ezért helyesen mutatták meg a felsorolások,

/more/

hogy türelmesebben kell nevelni őket. A kilépők zöme azért ment el az üzemből, mert nem kapta meg azt a segítséget, amit várt a régi idősebb bányászoktól, sőt egyes műszakiak még gorombáskodtak is velük. Igaz nehéz a középkáderek munkája, - nem egyszer tapasztalatlan, a munkájukat még nem eléggé ismerő dolgozókka kell a feladatot végrehajtani. De a dolgozók azzal nem lesznek fegyelmezett, szakmájukat ismerő bányászok, ha a vezetők nevelés helyett gorombáskodnak velük.

Baj van a munkaszervezéssel. Nem ritka az olyan dolgozó, akit egy hónap alatt öt hat helyre áttelepitenek, de tapasztalható a jobb munkahelyek baráti alapon való felosztása is. Egyik sem helyes. Hiszen minden új beosztás csökkentést idéz elő a termelésben, elveszi azok kedvét, akiket mindig a hátrányosabb munkahelyre helyeznek. Helyesen mutatnak rá a felszólalók, hogy a nagymérvű fluktuációkat nem utolsá sorban itt kell keresni.

Helyesen foglalkozott mind a beszámoló, mind pedig a hozzászólások az ellenség elleni harccal az üzemen belül. A meglévő lazaságok bármelyikét mutatták meg a kommunista bányászok, elmondták az ellenség tevékenységét is. A gyakran leegő villanymotorok, a bányafával való pocskolás, a különböző rémhírek azt mutatják, hogy az ellenség dolgozik a XII-es aknáknál is. S ezen nem lehet csodálkozni, hiszen jó néhány kulák, volt csendőr és levitézlett elem húzódik itt meg. Olyanok mint OSZVALD Mihály és TOTH Albert kulákok, akik nem is fontos beosztásban vannak. Nem érdekes egyiküknek sem, hogy az üzem teljesítse tervét és arra törekednek, hogy tudatosan hátráltassák a termelést, hogy különböző híreszteléseikkel zavart okozzanak a dolgozók között.

Volt azonban néhány dolog, ami fölött a beszámoló, de a vita is elsiklott, sőt néhány fontos kérdést meg sem említettek. Nem mérlegelték a tervteljesítés émaradásának következményeit, hogy több mint 2.00 tonnábal tartoznak a népgazdaságnak. Nem mutatta meg a beszámoló annak jelentőségét sem, hogy a második öt éves terv első hónapjaiban különösen szükség van a szénre és a nagy hideg miatt az iparban, mind pedig a háztartásban mindinkább növeli a bányák tervteljesítésének jelentőségét.

A vezetőség beszámolójában nem nagy helyet kapott az új technika, az új módszerek alkalmazása sem. Gyengék is ezek az eredmények az üzemben. Egy év alatt mindössze 13 újítást javasoltak, ezek zömét is a vezetők. Gyenge az

új módszerek alkalmazása a rejtett tartalékok feltárására irányuló propaganda munka. Ezért természetesen felelős a pártszervezet, de felelős a szakszervezet is. A dolgozók nem ismerik a műszint tervet, nincsenek célfeladatok, a párt és a gazdasági vezetés nem támaszkodik eléggé a dolgozókra.

Szélesebb körű és rendszeren folyó propaganda munkára van szükség. Például az elővájáson jól bevált lemezesrakodást - amit nem régen vezettek be az üzemnél - nem is említették. Pedig ez a módszer, a mellett, hogy megkönnyíti a dolgozók munkáját, könnyebb gyorsabb, gazdaságosabb a régen alkalmazott módszereknél. Jelentős hiba volt a beszámolóban, hogy nem foglalkozott megfelelően a bányászok között végzett politikai munkával, annak tartalmával és jelentőségével. Sok szó esett ugyan a nevelésről, a felvilágosító munkáról de csak általánosságban. A jövőben a XII-es akna pártszervezetének elsősorban itt kell munkáját megjavítani, de ez szükséges ahhoz is, hogy a taggyűlés által kitűzött feladatokat is megtudják valósítani.

Most valamennyi alapszervezet előtt álló legfontosabb feladat a taggyűlés határozata alapján állítsák össze munkatervüket és az egész párttagsággal közösen harcoljanak a terv megvalósításáért. Ez teszi lehetővé a XII-es aknánál is, hogy a lemaradást behozzák, a taggyűlés határozatait, a 15 %-os bányafa megmaradást, a termelékenység 4%-os emelkedését valóra tudják váltani.

MAROSÁN Lajos a Gyöngyösi városi pártbizottság titkára."

End